

financieele omstandigheden, goede naam en afkomst uit een geestverwant gezin, van zelf aan het geneeskundig onderzoek groote beteekenis toekomen. De goeden zullen het minst hebben te vreezen, anderzijds kan voorkomen worden, dat menig meisje bedrogen wordt.

De heer HEIDEMA merkt op, dat naar zijn meening Dr. Bakker te ver is gegaan in zijn bezwaren tegen den aandrang tot geneeskundig onderzoek vóór het Huwelijk. Behalve de door andere sprekers reeds genoemde gevallen wijst hij op de mogelijkheid, dat een der huwelijksandidaten een beginnende ziekte heeft, die hij of zij zelf nog niet waarnam, maar die wel bij onderzoek kan worden vastgesteld b.v. tuberculose. De vraag naar gezondheid heeft evenzeer recht van bestaan als die naar de mogelijkheid van maatschappelijk levensonderhoud.

De heer G. A. DE BRUYNE zegt, dat allen zich waarschijnlijk wel met den inleider kunnen vereenigen, als hij betoogt, dat verplicht geneeskundig onderzoek en daaruit voortvloeiende verplichte herkeuring tijdens het huwelijk principieel moet worden afgewezen en bovendien geen praktisch nut zal opleveren. Z.i. is het gewenscht het vrijwillig onderzoek vóór het huwelijk vóór te staan en dit liefst door den huisarts: deze kan hier soms veel onheil voorkomen. Moeilijk is wat moet gedaan worden indien aan het uitdrukkelijk verbod om te huwen geen gehoor wordt gegeven: dit overkwam spreker met een patiënt lijdend aan open t.b.c. Hier staan wij vrijwel machteloos.

GERARD BAKKER beantwoordt de verschillende sprekers. Hij brengt hun allereerst een woord van dank voor de welwillende ontvangst die zijn voordracht ten deel viel. Hij kan zich wel met de zienswijze van den heer SCHEFFER vereenigen, dat de „reglementeering van het huwelijk” door verplicht geneeskundig onderzoek vóór het huwelijk, hetgeen echter beslist te veroordeelen is, niet op één lijn gesteld mag worden met de eveneens te veroordeelen reglementeering van de prostitutie, die vroeger heeft bestaan; dat de motieven dezer veroordeeling verschillend zijn.

Ten opzichte van hetgeen de heer GEZELLE MEERBURG opmerkte, brengt hij het volgende naar voren. Bij de bestrijding der geslachtsziekten moeten we ons niet regelen naar de wereld, maar allereerst den eisch van Gods gebod naar voren brengen. In de tweede plaats gaan we na wat gedaan kan worden tot stuiting van de gevolgen der zonde op geslachtelijk gebied. Het gaat echter niet aan geneeskundig onderzoek vóór het huwelijk, dat noodzakelijk is indien geslachtsziekte bestond en hieraan verreweg zijn voornaamste motief ontleent, bij ieder die huwt aan te bevelen. Dan wordt geneeskundig onderzoek vóór het